

Beleidsplan parochie 'Licht van Christus' 2015-2020

Zorgzaam en Zichtbaar

De parochie Licht van Christus wil als bestaande geloofsgemeenschap zorgzaam zijn en een thuis zijn voor allen die bij haar aangesloten zijn, en allen die een beroep op haar doen. Maar ze wil ook zichtbaar om haar zending in de wereld waar te maken. Dit beleidsplan laat zien hoe we dat ten uitvoer willen brengen.

Hoe komt de parochie aan haar naam Licht van Christus? Op weg naar de fusie in 2004 was behoefte aan een nieuwe naam voor de twee parochies. Het parochiebestuur deed een oproep aan de parochianen, zonder veel resultaat. Het pastorale team dat uit vijf personen bestond, kreeg de opdracht een naam te vinden. Ze deden dit op een verrassende manier. Ieder mocht zes namen indienen. Samen met de namen die bij het bestuur waren ingediend, kwamen er zesendertig kaartjes met een naam op tafel te liggen. Na een gebed om de Heilige Geest kreeg ieder de opdracht drie kaartjes te verwijderen met een naam die hij of zij niet in aanmerking vond komen. Daarna nam ieder nog een keer drie kaartjes weg. Er bleven zes namen over. Als ieder nog een kaartje zou wegnemen, bleef er een naam over. Durfden ze dit aan? Toen ieder nog een kaartje had gepakt, bleef er één over: Licht van Christus. Het team besloot unaniem deze naam bij het parochiebestuur aan te bevelen. Dit nam even eensgezind de naam Licht van Christus over als de nieuwe naam voor de parochie.

Elk jaar klinkt de naam Licht van Christus als uitroep in de Paaswake wanneer bij de intocht de nieuwe brandende Paaskaars de donkere kerk in wordt gedragen: 'Licht van Christus. God wij danken U!' Ondertussen wordt het vuur van de Paaskaars doorgegeven aan alle mensen in de kerk. Het geloof is aanstekelijk. Ieders betrokkenheid en bijdrage zijn essentieel voor de zichtbaarheid en levendigheid van de geloofsgemeenschap. Deze Paaskaars brandt verder bij elke doopviering. De peter en meter steken de doopkaars aan de Paaskaars aan, en geven die aan hun pasgedoopt petekind met de woorden: "ontvang het Licht van Christus". Deze doopkaars wordt zorgvuldig bewaard om weer te branden bijvoorbeeld bij Eerste Communie, Vormsel
Zo beleven wij ons geloof als gemeenschap rondom het Licht van Christus. Maar het Licht van Christus is ook een licht aan de horizon. Het is een uitnodiging om de wereld in te trekken. Deze wereld begint al in de straten waar wij wonen, in de wijken waar wij dikwijls nieuwe burens en bewoners treffen.

1. Inleiding

Het pastoraal team en parochiebestuur hebben nagedacht over de toekomst van de parochie, de kansen die er liggen maar ook de kwetsbaarheid van de geloofsgemeenschap. Dit beleidsplan is vrucht van deze overdenking en discussie. Voor de komende drie jaar zullen de bevindingen en voornemens die u hier leest leidraad zijn voor de invulling van het pastorale werk.

Dit beleidsplan pretendeert niet de oplossing te zijn voor alle vragen en uitdagingen die wij hebben als parochie in de Nederlandse kerkprovincie, maar helpt ons wel keuzes te maken en bewust een bepaalde richting in te gaan. Dit is nodig omdat het door de geringe omvang van het pastoraal team niet mogelijk is al deze vragen en uitdagingen direct tegemoet te komen of aan te pakken. Er zal daarom ook ingezet worden op een ruimere betrokkenheid van parochianen bij de verschillende pastorale velden.

Om tot een realistisch en bij onze parochie passend pastoraal beleidsplan te komen, is het nodig eerst een beeld te schetsen van onze specifieke situatie. We zullen hiertoe een aantal vragen overdenken:

- Wat is de betekenis en taak van een parochie?
- Wat is de maatschappelijke context van de katholieke kerk in Nederland?
- Wat is de specifieke sociaal-religieuze context van de parochie 'Licht van Christus'?

De antwoorden op deze drie vragen vormen de basis voor een bepaling van het pastorale beleid.

2. Wat is een parochie?

2.1 Gemeenschap en Missiepost

Wat is een parochie? Waarom zijn wij een parochie samen? Op deze vragen kan geantwoord worden dat de parochie een plek is waar u samen uw geloof deelt, verdiept en viert. Dit doet u met inwoners en bekenden uit uw eigen wijk, dorp of stad, in uw vertrouwde kerk. Er is bovendien een diaconale verbondenheid, want we dragen zorg voor elkaar. Vanuit de geloofsgemeenschap is er oog voor de zieken en zwakken, of voor mensen die behoefte hebben aan troost en bemoediging. Dit is vanzelfsprekend niet alleen een taak voor de leden van het pastoraal team, maar voor iedere gelovige die zich door Jezus' woord en liefdevolle opdracht weet aangesproken.

Wat kunnen we lezen in de Bijbel over de betekenis van een parochie? In het boek Handelingen (o.a. Hand. 2:42-57) worden bij herhaling vier kenmerken zichtbaar van de eerste christenen, vier wijzen waarop zij gemeenschap vormen - *ecclesia* of kerk zijn - en zo hun geloof tot uitdrukking brengen:

- *"Zij leven naar het onderricht van de apostelen."*
- *"Zij zoeken vormen van gemeenschappelijk leven."*
- *"Goederen worden naar behoefte met elkaar gedeeld."*
- *"Zij ontmoeten elkaar in het breken van het brood en in gebed."*

We herkennen in deze Bijbelse omschrijving van het leven van de eerste christelijke gemeenschappen de verdeling van het pastoraat in vier velden: catechese, kerkopbouw, diaconie en liturgie. De Katholieke kerk belijdt dat door onze verbondenheid met de apostelen en hun verkondiging, door het gemeenschapsleven met elkaar, door onze zorgzame aandacht voor elkaar, en door het vieren van de sacramenten en met name de Eucharistie, de verrezen Heer op bijzondere wijze in ons midden komt.

Wij worden allemaal uitgenodigd tot een persoonlijke relatie met Jezus Christus. Hoe hier door het leven heen invulling aan wordt gegeven is voor iedere mens uniek, maar ogenschijnlijk is het nodig dat dit vanuit een gemeenschap gebeurt. Jezus heeft immers een menigte om Zich heen verzamelt. Niet voor niks noemt Hij zichzelf de Goede Herder die Zijn kudde weidt. Niet voor niks zegt Hij dat waar twee of meer in Zijn naam verzameld zijn, Hij in hun midden is. Paulus verbindt deze twee zijden van het christenzijn, de eigenheid van elke gelovige en de verscheidenheid van de gemeenschap, in zijn beroemde beeld van de kerk als 'Lichaam van Christus' (1 Kor.12:4-31). Ieder van ons is op een bepaalde manier door de H. Geest begaafd gemaakt en met talenten bekleed en kan op eigen wijze bijdragen aan het leven van de christelijke gemeenschap.

Ogenschijnlijk hebben we hiermee de betekenis van een parochie beschreven, maar er is nog een essentieel element: haar missionaire opdracht. Meerdere malen zien we in het Evangelie hoe Jezus Zijn leerlingen er op uit zendt om het koninkrijk van God te verkondigen. Het Evangelie eindigt met de grootse opdracht van de verrezen Heer aan Zijn leerlingen om de wereld in te trekken en de volkeren te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In het boek 'Handelingen van de Apostelen' en de verschillende nieuwtestamentische Brieven zien we de missionaire avontuurlijkheid van de apostelen, hun opvolgers en de eerste christenen.

2.2 Zorg en Zending

Het karakter van een parochie blijkt dus tweeledig te zijn:

Enerzijds is een parochie een lokale geloofsgemeenschap van bekenden. Zo'n gemeenschap krijgt door de jaren heen een vaste en vertrouwde vorm. Waar een groep mensen samen is, daar ontstaat een consensus op basis van onderlinge relaties en verhoudingen, gebruiken, behoeftes, vragen en verwachtingen. Als een gemeenschap van bekenden is een parochie in zekere zin gericht op zichzelf: op die manier waarborgt zij de zorg voor de leden van de gemeenschap en het behoud van haar vertrouwde vorm.

Anderzijds kan een parochie omschreven worden als een missiepost. Dit neemt een heel eigen dynamiek met zich mee. Op deze manier verstaan is een parochie juist gericht naar buiten de eigen, gekende gemeenschap. Meer concreet: gericht op de wijk, het dorp of de stad waar zij deel van uitmaakt. Een parochie verstaan als missiepost is een parochie die verandert, want nieuwe bewoners komen en gaan, zijn tijdelijke passanten of verbinden zich duurzaam met de geloofsgemeenschap. Maar het zijn ook de maatschappij en cultuur waar de parochie deel van uitmaakt die veranderen en waarnaar de parochie als missiepost zich probeert te richten.

Idealiter vullen deze twee kanten van een parochie elkaar aan: vanuit een zorg voor de eigen gemeenschap, o.a. door catechese en diaconie, gevoed en geïnspireerd door het vieren van de sacramenten in het algemeen en de Eucharistie in bijzonder, ontstaat een zending naar de wereld. Dit is ook de betekenis van het *'ite missa est'* aan het einde van de H. Mis: de aanwezigen worden niet zozeer de kerk *uitgezonden*, maar de wereld *ingezonden*. Elke parochiaan draagt dus op zijn of haar eigen wijze een verantwoordelijkheid om Christus' woord en boodschap zichtbaar te maken in de wereld.

2.3 De geloofsgemeenschap die onder druk staat

Op het moment dat de vertrouwde vorm van een geloofsgemeenschap onder druk komt te staan, kunnen deze twee kanten van een parochie echter met elkaar in conflict komen. Dit is de afgelopen decennia gebeurt in veel Nederlandse parochies: door polarisatie en kerkverlating, door het contact te verliezen met de nieuwe generatie waardoor een 'vergrijzing' ontstaat, door het noodzakelijk samengaan van parochies en zelfs kerksluiting, wordt de vertrouwdheid en vanzelfsprekendheid van de eigen geloofsgemeenschap bedreigd.

Het is begrijpelijk dat de eerste reactie van een gemeenschap die zich bedreigd voelt één van zelfbehoud kan zijn: het vertrouwde wordt zoveel mogelijk vastgehouden, het vreemde wordt zoveel mogelijk buitengehouden. Op de korte termijn is dit wellicht een nodige houding, want er klinkt solidariteit naar elkaar in door: de oude, vertrouwde gemeenschap

is het waard om zich sterk voor te maken. Op de lange termijn is dit echter een houding die averechts werkt en juist de levensvatbaarheid van de gemeenschap bedreigt.

Zonder een 'missionaire openheid' zal een geloofsgemeenschap namelijk langzaam maar zeker slinken in omvang en verscheidenheid. Hierdoor wordt het steeds moeilijker om Jezus' woord en belofte zichtbaar te maken in de omgeving die onze parochie is toevertrouwd. Als op die manier onze boodschap verstomt en onze zorg verdwijnt, dan blijft er weinig over dat nieuwe mensen, nieuwe Godzoekers en zinzoekers, kan intrigeren, inspireren en aantrekken.

De enige houding die een geloofsgemeenschap onder druk weer perspectief kan bieden is daarom die waarbij vanuit de zorg voor de eigen, gekende groep, een openheid en uitnodigende beweging naar buiten deze groep ontstaat.

3. De specifieke situatie in de parochie 'Licht van Christus'

In deze derde paragraaf proberen wij de situatie van onze parochie specifiek te omschrijven. Hoe heeft de parochie 'Licht van Christus' zich gehouden in de afgelopen decennia van ingrijpende veranderingen in onze westerse cultuur en in de katholieke kerk in Nederland?

Ook onze parochie bestaat uit twee geloofsgemeenschappen die ooit afzonderlijke parochies waren, maar die noodzakelijk zijn samengegaan; twee gemeenschappen met een eigen karakter en geschiedenis. Ook onze parochie is polarisatie, kerkverlating en 'vergrijzing' niet bespaard gebleven. Toch is er nog steeds veel leven en variatie zichtbaar in de parochie. Dit stemt hoopvol. Het parochiebestuur en pastorale team hopen dat in de parochie 'Licht van Christus' de komende jaren pastorale stappen gezet kunnen worden om weer een vruchtbaar evenwicht te krijgen tussen de parochie als enerzijds een geloofsgemeenschap en anderzijds een missiepost, ofwel de parochie als enerzijds een plaats van zorg voor de eigen gemeenschap en anderzijds een plaats van zending naar de omgeving.

3.1 Maatschappelijke context van de katholieke kerk in Nederland

In veel West-Europese landen heeft de katholieke kerk moeite om de jonge generatie aan te spreken, hierdoor hebben veel parochies te maken hebben met 'vergrijzing' en het leeglopen en soms sluiten van kerken. Binnen een tiental jaren zal ten volle zichtbaar worden hoezeer de parochies uitgehold zijn, want de aanwezigheid van een oudere, loyale en betrokken groep parochianen verhult nog veel. De realiteit is dat jongeren en jonge gezinnen vaak onbekend, onverschillig of ongeïnteresseerd zijn met betrekking tot het christelijke geloof en de katholieke kerk. Ook onze parochie heeft hiermee te maken, al mogen we ons wel gelukkig prijzen met een zichtbare en betrokken groep jongvolwassen parochianen en jonge gezinnen.

Toch verkeert ook onze geloofsgemeenschap in een kwetsbare situatie, en om als parochie vitaal en relevant te blijven is het nodig de nieuwe generatie ruimer te bereiken en aan te spreken. Hiertoe is de parochie grotendeels afhankelijk van de huidige parochianen. Elke parochiaan is uitgenodigd om hiertoe eigen geloof, ervaring en talenten te delen en in te zetten. Dit kan in de eerste plaats in het eigen gezin en in de eigen omgeving. Ook door simpelweg een gastvrije houding aan te nemen, door nieuwe parochianen van harte

welkom te heten, wordt een grote bijdrage geleverd aan de kracht, levendigheid en diversiteit van de geloofsgemeenschap.

De omvang van de uitdaging die voor ons ligt is echter zo groot, dat ze voor een lokale geloofsgemeenschap overweldigend kan zijn. "*Wat kunnen wij hier nog aan doen?*", zo luidt mogelijk bij velen de vraag. Is deze gestadige krimp en marginalisering van de katholieke kerk in Nederland nog om te keren? Geïmpliceerd wordt: "*We kunnen er niets meer aan doen.*" Dit is een houding die veel risico met zich meeneemt, het kan leiden tot passiviteit, onzekerheid en geslotenheid. Dit smoort de missionaire kracht van een geloofsgemeenschap en verhult haar eigenheid en relevantie. Het gevolg hiervan is dat we juist níet herkenbaar zijn, níet interessant zijn, en inderdaad weinig nieuwe mensen aantrekken en raken door de blijde boodschap van het Evangelie.

Die blijde boodschap is dat de verrezen Heer in ons midden is en ons ook nu nog de H. Geest zendt. De H. Geest maakt ons één, helpt ons Christus' woord te verstaan en kenbaar te maken, en vormt ons om naar Zijn voorbeeld te leven. Uit deze belofte mogen wij de moed putten dat het altijd zin heeft om te zaaien.

3.2 Sociaal-religieuze context van de parochie 'Licht van Christus'

Het is de wens van parochiebestuur en pastoraal team, en hopelijk van elke parochiaan, dat mensen van alle leeftijden die op zoek zijn naar de betekenis van Jezus Christus en het Evangelie een plek bij ons kunnen vinden, en dat met het oog op de toekomst ook jonge gezichten en jonge gezinnen zich welkom voelen in de gemeenschap. Maar dit is geen vanzelfsprekendheid meer, hier moeten we als gemeenschap ons best voor doen.

De parochie 'Licht van Christus' wortelt echter in zeer vruchtbare en kansrijke grond. Stadsdeel Leidsche Rijn (bestaande uit de wijken Leidsche Rijn, Vleuten en De Meern) is de grootste ontwikkellocatie in Nederland en groeit de komende jaren naar ruim 100.000 inwoners. De meeste van deze inwoners zijn jongeren en jonge gezinnen. Op dit moment zijn er 11.000 ingeschreven parochianen. Wat ook opvalt, o.a. bij kerkelijke huwelijken, is dat er een ruime groep parochianen is met een buitenlandse achtergrond.

Het aantal parochies in ons bisdom en het aantal parochiekerken zal de komende tien jaar nog aanzienlijk afnemen. Zeer vele medeburgers zijn onbekend met de kerk en haar blijde boodschap. Op een bijzondere manier komen we met dit gegeven zelf in aanraking in onze parochie. In een gebied van over enige tijd 100.000 inwoners zijn er twee katholieke kerkgebouwen. Eén op 50.000 bewoners. Daarmee bevinden wij ons in de voorhoede van de kerk zoals zij er in ons land binnenkort overal uit ziet. Omdat de verstedelijking in de wereld, ook in ons land, alleen maar zal toenemen, is wat in ons woongebied gebeurt in zekere zin model voor de toekomst van de kerk overal.

Twee kerken op 100.000 bewoners kan ons als we terugblikken treurig stemmen. In 1990 waren er hier 2 kerkgebouwen op 17.000 bewoners. Maar naar de toekomst kijkend ligt hier juist een enorme kans voor de missionaire kerk. Want vele andere parochies hebben de komende jaren hun handen vol met sluiting van kerken vanwege te weinig geld, vrijwilligers en gelovigen. Er gaat heel veel energie verloren door het gevoel van met de rug tegen de muur te staan, de conflicten en de droefenis.

Als parochie Licht van Christus staan we helemaal niet voor zo'n ingrijpende operatie omdat wij in vele opzichten al in de nieuwe missionaire situatie van de kerk terecht gekomen zijn. We hoeven geen kerken te sluiten met twee kerken op een enorm inwonersaantal in een

verstedelijkte omgeving. Dit is de toekomst van de kerk in ons land die hier in Leidsche Rijn, Vleuten en De Meern al begonnen is.

We staan dus niet aan het einde van de kerk in onze streken, maar aan het begin. En daarmee zijn we duidelijk een missionaire kerk als in de tijd van de apostelen. De apostelen wachtten niet tot de mensen op hen toe kwamen, maar ze trokken de wereld in. Zo mogen ook wij 'de vreugde van het Evangelie' (citaat paus Franciscus) aan de mensen verkondigen in onze tijd.

3.3 De kracht en kwetsbaarheid van de parochie 'Licht van Christus'

Ter afronding van de paragraaf zullen we beschrijven wat naar onze mening op dit moment de kracht en kwetsbaarheid van de parochie is.

Op vele momenten toont onze parochie zich vitaal en kansrijk:

- In normale weekenden mogen we in beide kerken samen op zaterdag en zondag rekenen op 400-500 kerkbezoekers. Dit is een aantal dat het openhouden van beide kerken rechtvaardigt. De samenstelling van de kerkbezoekers is divers naar leeftijd, achtergrond en nationaliteit. Ook enkele kerkelijke ordes en bewegingen zijn gevestigd en actief in de parochie.
- Doordeweeks vinden verschillende vieringen, gebedsmomenten en devoties plaats, en beide Mariakapellen worden met regelmaat bezocht gedurende de dag.
- Er is een ruime deelname vanuit de parochie aan georganiseerde bedevaarten.
- In De Meern wordt de ontmoeting na afloop van de viering op zondag goed bezocht. Dit is belangrijk voor de gemeenschapsvorming die immers ook buiten de liturgie mag plaatsvinden.
- De parochie heeft 8 koren, elk met een eigen repertoire en karakter, waaronder een kinderkoor. Ook is er een betrokken groep kosters en acolieten. Met het oog op de toekomst is het wel nodig er rekening mee te houden dat er enkele nieuwe kosters nodig zijn en ingewerkt moeten worden.
- Met regelmaat zijn er bijzondere sacramentsbedieningen, denk hierbij aan de doopzondagen, huwelijken, ziekenzalving en biecht. Per jaar worden ongeveer 50-60 kinderen en volwassenen gedoopt, en 5-10 huwelijken gesloten.
- Jaarlijks ontvangen 50-80 kinderen de Eerste H. Communie, en ontvangen 15-30 tieners het H. Vormsel (deze variatie in aantallen kan deels demografisch verklaard worden).
- Rondom de sterke tijden in het kerkelijk jaar, en enkele bijzondere feesten zoals Sint Maarten en Allerzielen, is een grote betrokkenheid zichtbaar van vrijwilligers en gezinnen bij het vieren en de geloofsoverdracht door middel van kindernevendiensten en speciale projecten.
- De beide kerkgebouwen waar al deze vieringen plaatsvinden zijn op een gunstig moment gerestaureerd en verkeren in prima staat.
- Het werk van het pastoraal team en parochiebestuur wordt ondersteund door een professioneel secretariaat, financiële administratie en onderhoud ledenbestand, dat doordeweeks dagelijks op het Pastoraal Centrum werkzaam is.
- De parochie heeft ongeveer 400 vrijwilligers.
- Vanouds is er een actieve werkgroep M.O.V. (Missie, Ontwikkelingswerk en Vredesvraagstukken) in de parochie. Met name doordat verscheidene priesters en religieuzen afkomstig uit de parochie als missionarissen overal in de wereld

werkzaam waren, ondersteunden parochianen graag hun missionaire activiteiten op maatschappelijk terrein.

- De P.C.I. (Parochiële Caritas Instelling) maakt onderdeel uit van de geloofsgemeenschap maar ze is wel zelfstandig. Het is een actieve werkgroep die mensen bijstaat in acute financiële en materiële nood, bijvoorbeeld schuldhulpverlening, maar als regel altijd in samenwerking met overheidsinstanties.
- De financiële situatie was altijd sterk, maar is de afgelopen jaren wat kwetsbaarder geworden. Toch lijkt dit in onze parochie nog omkeerbaar te zijn met de juiste inzet en acties. In die zin is de financiële situatie veel gunstiger dan in de meeste andere parochies in ons bisdom.
- Met de katholieke basisscholen is een goed contact, en er liggen mogelijkheden om deze contacten met sommige basisscholen te verbreden. Ook middelbare scholen in de omgeving benaderen met regelmaat de parochie voor een rondleiding of ontmoeting met leden van het pastoraal team.
- De parochie maakt actief gebruik van moderne media en heeft hiermee een ruim bereik. De parochie heeft een mooi kleuren parochieblad, verzorgde website en goedbezochte Facebookpagina.

De kwetsbaarheid van de parochie wordt echter ook steeds meer zichtbaar:

- De meeste van de betrokken gezinnen en kinderen bij de Eerste H. Communie verdwijnen daarna uit beeld. Een deel van hen keert terug tijdens de projecten rondom Kerstmis en Pasen.
- Hieraan gerelateerd is ook de groep misdienaars klein. Voorheen waren de misdienaars samen met het kinderkoor een natuurlijke groep na de Eerste H. Communie, maar slechts enkele kinderen maken deze overstap.
- Na het H. Vormsel is er op dit moment geen specifiek aanbod voor tieners. Ook voor jongeren en jongvolwassenen zijn er geen vaste bijeenkomsten. Deze jonge groep parochianen van 12 tot 30 jaar is bescheiden zichtbaar in de parochie.
- Het aantal communicanten in de Willibrordkerk te Vleuten is de afgelopen jaren groter dan in de Mariakerk te De Meern. Dit heeft waarschijnlijk te maken met de latere start van de ontwikkeling van de nieuwbouw in en rondom Vleuten. Ondanks dat op dit moment de meeste jonge gezinnen ogenschijnlijk in Vleuten wonen, zijn ze nauwelijks zichtbaar in de Willibrordkerk.
- De Willibrordkerk heeft geen kindernevendienst. De kindernevendienst in de Mariakerk is niet wekelijks en vooral rondom de sterke tijden en feesten georganiseerd.
- In Vleuten wordt de ontmoeting na afloop van de viering op zondag onregelmatig bezocht. Soms is enkel het koor dat gezongen heeft of zijn er slechts enkele parochianen aanwezig.
- Een belangrijke taak voor een parochie is zorg voor de zieken, alleenstaanden en mensen die hier om andere redenen behoefte aan hebben. Een pastoraal team wordt in deze taak gewoonlijk bijgestaan door een bezoekgroep, maar deze is op dit moment afwezig in de parochie.
- Hiermee verbonden is het ook niet meer mogelijk voor het pastoraal team om aan alle verzoeken om vieringen in zorghuizen te voldoen. Er zijn wel enkele parochianen die bereid zijn in deze vieringen voor te gaan.
- De diaconale zorg naar de omgeving is bescheiden van omvang. Weliswaar draagt de geloofsgemeenschap bij aan de voedselbank, en MOV en PCI worden benaderd voor hulpvragen, maar mogelijk is er een grotere behoefte aanwezig in het gebied

dat de parochie is toevertrouwd. Door de geringe omvang mist het pastorale team op dit moment iemand die de diaconale behoefte binnen de parochie goed in kaart kan brengen.

- Hoewel er veel vrijwilligers zijn, worden deze gemist op een aantal belangrijke plekken: er zijn o.a. werkgroepen nodig voor Eerste H. Communie, Vormsel, wekelijkse kindernevendienst en bezoekgroep.
- Hieraan verwant constateren we dat werkgroepen die elkaar prima kunnen aanvullen dikwijls niet van elkaars bestaan afweten. De parochie mist een pastoraatsgroep die per pastorale veld (kerkgebouw, liturgie, catechese en diaconie) de vrijwilligers en werkgroepen kan verbinden met elkaar, en werkzaamheden van het pastoraal team kan ondersteunen.
- Met de twee 'Geloven Nu' groepen en de Catechumenengroep kent de parochie een aantal catechetische bijeenkomsten. Niettemin is een ruimer en diverser catechetisch aanbod gewenst, waarbij parochianen op verschillende wijzen met elkaar in gesprek raken over hun geloof en hierin begeleid kunnen worden.
- Hoewel we het 10-jarig jubileum van de parochie gevierd hebben, is de afstand tussen de twee oorspronkelijke geloofsgemeenschappen nog groot. De parochie heeft het nodig dat beide geloofsgemeenschappen elkaar aanvullen en versterken waar dit mogelijk is. Openheid en gastvrijheid naar de omgeving is pas mogelijk als de twee geloofsgemeenschappen van de parochie open en gastvrij zijn naar elkaar.

4. Ambities voor de parochie 'Licht van Christus'

Wij willen in deze paragraaf een aantal ambities voor onze parochie uitspreken; hoopvolle en mogelijke doelstellingen voor de toekomst. Welke van deze ambities bewerkstelligd kunnen worden zal moeten blijken, maar het beleidsplan gebruikt deze ambities als richtlijn voor pastorale keuzes:

- De parochie 'Licht van Christus' wil een pluriforme gemeenschap zijn, naar leeftijd en culturele achtergrond, een plek waar elke parochiaan welkom is, zich thuis voelt en gehoord weet.
- De parochie heeft oog voor allen die op haar pad komen of die wij onze medebewoners in Leidsche Rijn noemen, ongeacht de religieuze, sociale en culturele achtergrond. Dit komt enerzijds tot uiting in de diaconale zorg, anderzijds door presentie en vertegenwoordiging bij allerhande lokale gebeurtenissen en activiteiten.
- De diaconale zorg vanuit de parochie is gegroeid en geconcretiseerd op basis van de lokale nood en hulpvraag in Leidsche Rijn. Daarnaast blijft de parochie betrokken bij buitenlandse diaconale projecten, omdat hierdoor tot uiting komt dat wij een wereldkerk zijn. Ook de pastorale en diaconale zorg voor leden van de eigen gemeenschap is gegroeid. Wij denken hierbij onder andere aan het bezoek aan zieken of alleenstaanden. Hiervoor wordt een ruimer beroep gedaan op vrijwilligers.
- De betrokkenheid van parochianen om als vrijwilliger bij te dragen aan de vitaliteit van de parochie is gegroeid. Rondom alle pastorale velden van liturgie, catechese, diaconie en kerkgebouw zijn groepen parochianen die zich inzetten. Ook een nieuwe generatie parochianen gaat zich inzetten voor de parochie.
- Er is door het jaar een ruim en gevarieerd catechetisch aanbod voor geïnteresseerden.

- Ook worden er allerhande gemeenschapsvormende activiteiten georganiseerd, zoals een expositie, een parochiewandeling of -fietstocht, 'omgekeerd huisbezoek', een parochieuitje, een korenavond etc.
- Het jeugd- en gezinspastoraat is gevarieerd en groeiend. Het pastoraal team wordt hierbij ruim ondersteund door ouders en jongvolwassenen. Kinderen, tieners en jongeren weten zich ook verbonden met leeftijdsgenoten in omliggende parochies en in het bisdom.
- Er is een vanzelfsprekend contact en goede samenwerking met de katholieke basisscholen. Ook de middelbare scholen in de omgeving zijn bekend met de parochie en kunnen op gepaste momenten een beroep doen op de het pastoraal team en de katholieke gemeenschap.
- Met het oog op nodige veranderingen in de parochie ontstaat er een ruimere betrokkenheid van parochianen bij idee- en besluitvorming. Er wordt hiertoe o.a. een pastoraatsgroep gevormd, bestaande uit parochianen uitgenodigd naar persoonlijke achtergrond, interesse en aanleg. De pastoraatsgroep is klankbord naar de parochianen en het pastoraal team. Zij ondersteunt het pastoraal team bij het bedenken en organiseren van activiteiten binnen de vier pastorale velden van liturgie, catechese, diaconie en kerkopbouw. Zij helpt de vrijwilligers en werkgroepen met elkaar te verbinden.
- Het vieren van de sacramenten, Hoogfeesten en bijzondere tijden is in beide kerken aantrekkelijk, inspirerend en herkenbaar. Het hele pastorale team is ruim aanwezig in de liturgie in beide kerken.
- Het besef bij parochianen en vrijwilligers is gegroeid dat de twee originele gemeenschappen in Vleuten en De Meern, aangevuld met de nieuwbouw Leidsche Rijn, samen één parochie vormen. Dit betekent dat de gemeenschappen rondom beide kerken samen een verantwoordelijkheid dragen voor de missie van onze parochie.
Eenzijds behouden de twee geloofsgemeenschappen hun eigenheid, door de kracht van elke gemeenschap en kerk te voeden en vorm te geven in een concrete pastorale presentie in de omgeving door vieren, zorg en allerhande activiteiten. Anderzijds ondersteunen beide gemeenschappen elkaar en vullen elkaar aan waar dit nodig is, of waar dit de vitaliteit en aantrekkelijkheid van de hele parochie ten goede komt. Op deze manier gaan we uit van de kracht van elke gemeenschap, en geven hier ruimer vorm aan. Daar waar de gemeenschappen kwetsbaar zijn dragen ze elkaar.
Het pastoraal team en parochiebestuur gaan er van uit dat op deze manier beide kerken open kunnen blijven.

5. De ambities geconcretiseerd naar de vier pastorale profielen

5.1 Gemeenschapsopbouw

Gemeenschapsopbouw draagt op een eigen wijze bij aan de ontwikkeling van een katholieke geloofsgemeenschap:

- In de eerste plaats doet zij dat door de betrokkenheid van mensen bij de geloofsgemeenschap te versterken en te verdiepen. Dit kan zowel op lokaal niveau als op parochieniveau. Ook stimuleert kerkopbouw activiteiten om mensen te bereiken die zich niet tot nauwelijks verbonden weten met de geloofsgemeenschap en werkt zij mee aan het 'kerkelijk gezicht naar buiten'.

- In de tweede plaats draagt kerkopbouw zorg voor het tot stand komen van een pastorale organisatie die de missionaire opdracht kan dragen en kan uitvoeren. Dat betekent dat zij een goede bestuurlijke en pastorale inrichting van de parochie probeert te bevorderen.
- In de derde plaats zal kerkopbouw stimuleren dat er sprake is van een adequate zorg voor vrijwilligers, informatie en communicatie, administratieve organisatie en huisvesting.

In deze tijd vraagt gemeenschapsopbouw ook om met aandacht stil te staan bij de jongere generatie. De groep jongeren en jonge gezinnen in onze tijd en cultuur wordt onzorgvuldig getypeerd als zij enkel onreligieus of ongodsdienstig genoemd wordt. Integendeel, natuurlijk klinken ook vele existentiële, religieuze en spirituele vragen in hun levens door. Een veel gehoorde opmerking is echter: *"Ik ben gelovig, maar de kerk heb ik niet nodig."* Of: *"Geloven doe ik wel voor mezelf."* Als katholieke parochie mogen we ons de vraag stellen: *"Waarom doet de geloofsgemeenschap er juist wél toe voor jonge mensen?"*

Jongeren en jonge gezinnen zullen zich pas verbinden met de parochie als ze zich welkom en gehoord weten, als ze zich verwant en vertrouwd voelen, als ze iets aangereikt krijgen dat hen verrast en tot zin is. Oftewel als er sprake van is dat de parochie onderscheidend, relevant en relatievormend is, maar ook als er bij de doelgroep sprake is van 'herkenning' en 'erkenning'.

'Herkenning' ontstaat als jongeren en jonge gezinnen simpelweg elkaar zien en horen. Daarbij gaat het om zowel een binnenparochiële herkenning, als één die naar buiten de parochie gericht is. Om die reden is het belangrijk jongvolwassen vrijwilligers te vinden en in te zetten op pastorale velden waar zij zoveel mogelijk andere jongvolwassen parochianen treffen.

Ook is het belangrijk om bij de voorbereiding van kinderen op het ontvangen van de initiatiesacramenten, altijd ruimte te maken voor een onderlinge ontmoeting en uitwisseling van de jonge ouders. Wees er voortdurend alert op welke momenten je de jongvolwassenen doelgroep zichtbaar kunt maken naar elkaar en naar de parochie.

Natuurlijk is dit makkelijker gezegd dan gedaan. De uitdaging is om deze groep uit te lichten en zichtbaar te maken naar elkaar en naar buiten de parochie. Dit kan door gerichte pastorale activiteiten, maar ook door 'randzaken' als duurzame communicatie, goede ad hoc publiciteit en het makkelijk toegankelijk maken van deze informatie. Hierbij wordt gedacht aan parochieblad, website, Facebook, digitale nieuwsbrief en externe informatieoverdracht (advertenties, contacten met instellingen/opleidingen etc.).

De verwachting is dat de parochie veranderingen zal moeten ondergaan in haar presentie en presentatie om haar boodschap en betekenis verstaanbaar te maken voor een nieuwe generatie. Deze veranderingen kunnen niet plaatsvinden zonder de ideeën, ondersteuning en instemming van betrokken parochianen.

Enkele concrete ideeën en voornemens:

- We kunnen het ons niet permitteren om in deze tijd in één parochie zo gescheiden te zijn van elkaar. De wens van pastoraal team en parochiebestuur is dat beide geloofsgemeenschappen nauwer op elkaar betrokken raken. Hoe kunnen ze elkaar aanvullen en ondersteunen? Waar ligt de kracht en eigenheid per gemeenschap? Er

zal per geloofsgemeenschap een periode van bezinning en overleg georganiseerd worden om deze vragen te beantwoorden.

- Hoe heten wij nieuwe parochianen welkom? Is er wellicht behoefte aan een 'welkomstcomité', of enkele parochianen die per gemeenschap hier bijzonder oog en voeling voor hebben? Er is reeds een 'Buddy-project' dat hier mooi bij aansluit en dat met extra vrijwilligers uitgebreid kan worden.
- Hoe kan een hartelijke en vriendschappelijke ontmoeting tussen parochianen buiten de liturgie gestimuleerd worden? Denk hierbij aan de ontmoeting na afloop van de mis, maar ook aan allerhande activiteiten doordeweeks.
- De contacten met de katholieke basisscholen verder onderhouden, en onderzoeken of er volgende stappen in de samenwerking mogelijk zijn. Daartoe zal een 'catechetische portfolio' gemaakt worden voor de scholen.
- Het vrijwilligersbestand voor het jeugdpastoraat uitbreiden. Er zijn met name werkgroepen nodig rondom de EHC en het Vormsel. Ook is er behoefte aan korte kindernevendiensten in beide kerken.
- Oprichten van een tienergroep voor na het Vormsel. Op dit moment is er geen aanbod voor tieners in onze parochie.
- Om jongeren en jongvolwassenen te bereiken zal onderzocht worden of er interesse is om een maandelijkse Taizéviering te organiseren. Wellicht voorafgegaan door een trip naar Taizé om de gemeenschap en liturgie te leren kennen. Verder zal dit jaar een groep gezocht worden om deel te nemen aan de Wereldjongerendagen die in 2016 zullen plaatsvinden in Polen.
- Er is dringend behoefte aan een uitgebreide pastoraatsgroep die de veelzijdigheid en veelkleurigheid van onze parochie vertegenwoordigt, die klankbord is voor parochianen en pastoraal team, en die betrokken kan worden bij het vormen van ideeën en de besluitvorming met het oog op een duurzame toekomst van de parochie.
- Project '*Eén van de Vijftig*' - Een parochie van 11.000 parochianen zoals de onze kan gemakkelijk de indruk wekken dat je ondergaat in de massa. Maar in een geloofsgemeenschap doet iedereen ertoe als persoon. Daarom is het belangrijk dat iedereen gekend wordt. Het is onmogelijk dat iedereen door iedereen gekend wordt. Wat is dan een soort norm om toch het gevoel te hebben thuis te zijn? Het lijkt erop dat een model wordt aangereikt door Jezus zelf. Bij de wonderbare broodvermenigvuldiging draagt hij de leerlingen op de duizenden mensen te laten zitten in groepen van 50 personen. Vijftig verwijst naar Pinksteren, de uitstorting van de Heilige Geest. Dus eensgezindheid en verscheidenheid in het geloof. Bovendien is vijftig het getal van het aantal familieleden, vrienden en bekenden dat iemand nodig heeft om het gevoel te hebben gekend te worden. Als parochie willen we graag parochianen helpen om in de parochie door ongeveer vijftig mensen gekend te zijn. Het is nodig een enthousiaste werkgroep te vormen die die idee verder uitwerkt en presenteert.

5.2 Catechese

De vertaling en overdracht van ons geloofsgoed is een belangrijke en uitdagende opdracht. Onze talige tijd en cultuur vragen om doordachte, eerlijke en heldere woorden. Een probleem dat echter dikwijls ter sprake komt is dat er juist weinig kennis is over de christelijke boodschap en in bijzonder de katholieke interpretatie hiervan; niet alleen buiten, maar ook binnen de geloofsgemeenschap zelf. Wij willen als parochie graag in een moderne tijd missionair zijn. Hiervoor is het noodzakelijk dat we weten en kunnen

verwoorden waar het Evangelie en de katholieke traditie voor staan. Het is belangrijk dat we een eigen en herkenbare boodschap hebben voor degenen tot wie wij ons richten of die zich tot ons richten. Slagen wij er niet in eigen en herkenbaar te zijn, dan verliezen wij relevantie in onze tijd, cultuur en maatschappij, dan verliezen wij missionaire kracht.

Dit betekent geenszins dat iedereen hetzelfde moet denken en doen. Een gedegen geloofskennis creëert juist de ruimte voor discussie en verdieping, voor zowel onenigheid als eensgezindheid. Catechese heeft in die zin tot doel mensen door kennis en vorming vrij te maken voor dit authentieke en persoonlijke geloofsgesprek, waarin de meningen gerust divers kunnen zijn. Het gaat er dus niet om door middel van catechese de geloofsdiscussie en eventuele onenigheid op te lossen. Waar het om gaat is om dit gesprek naar een niveau te tillen waar de discussie niet het gevolg is van de afwezigheid van katholieke geloofskennis, maar juist de aanwezigheid hiervan.

Catechese is natuurlijk meer dan kennisoverdracht. Maar 'kennen' gaat aan het 'liefhebben' vooraf. Net zoals de Heer zich eerst moet openbaren, kenbaar moet maken, voordat we ons tot Hem kunnen keren. Als deze kennis afwezig is, of moeilijk onder woorden te brengen is, dan is het ook moeilijk om de relevantie ervan in het eigen leven te ontdekken.

Catechese, en het geloofsgesprek samen, kan gekende en nieuwe parochianen inspireren en enthousiasmeren. Met het oog op de toekomst van de parochie klinkt de vraag hoe het Evangelie en de katholieke overdenking hiervan naar de belevings- en begrippenwereld van de jonge generatie vertaald kan worden.

Enkele concrete ideeën en voornemens:

- Uitbreiden 'Geloven Nu' groepen voor jongvolwassenen. Op die manier ontstaan kleine kernen van 8-10 parochianen die zich samen verdiepen in de H. Schrift en de katholieke theologie, en zo bovendien met elkaar vertrouwd raken.
- Cursus geloofsopvoeding organiseren. Jonge ouders en gezinnen ondersteunen in de geloofsopvoeding m.b.v. ontmoeting en onderlinge uitwisseling van ervaringen, bijzondere aandacht in de liturgie, Kindernevendienst, het aanreiken en bespreken van specifieke literatuur etc.
- Indien dit qua investering mogelijk is, en bovendien gewenst bij de school, op meer momenten catechese geven op de katholieke basisscholen.
- Gemengde groep voor geloofscursus en catechumenen. Breng mensen die katholiek willen worden samen met parochianen die hun geloofskennis willen verdiepen of opnieuw onderzoeken. Op deze manier kunnen 'nieuwe katholieken' al ingebed raken in de lokale geloofsgemeenschap, en kunnen 'oudere parochianen' hun kennis en ervaring delen, en bekend worden met de motivaties van nieuwe parochianen waarom zij katholiek willen worden.
- Periodiek en passend bij een bepaalde tijd in het kerkelijk jaar of een bepaalde gebeurtenis een catechetische bijeenkomst organiseren. Hiervoor worden sprekers uitgenodigd, of kan een beroep gedaan worden op de leden van het pastoraal team. Bijvoorbeeld: rondom Allerzielen of Pasen een inleiding 'Hemels Verlangen' over onze verwachtingen van het leven na de dood.
- Gebruik maken van andere vormen om tot een catechetische ontmoeting te komen, denk aan filmavonden, exposities of bijbels kindertheater.

5.3 Liturgie

Het samen bidden en vieren is de grote troef die wij hebben als geloofsgemeenschap. Alles valt hierin samen, van catechese tot diaconie, van reflectie tot gebed, van persoonlijke inkeer tot gemeenschapszin. Onder liturgie verstaan wij een samenkomst van gelovigen om het leven en geloof te vieren, in de woorden van de Heilige Schrift, in sacramentele tekens, in gebaren, met muziek en zang, om zo tot een ontmoeting te komen met God en met elkaar.

Als wij een missionaire geloofsgemeenschap willen zijn, dan moeten we ook een biddende gemeenschap zijn. Bij alle activiteiten die de geloofsgemeenschap onderneemt, bij alle drukte en bij al het vergaderen, blijft voor een missionaire geloofsgemeenschap het gebed een centrale plaats innemen. Daarom zal die geloofsgemeenschap ook regelmatig biddend en vierend samenkomen. Niet alleen op zondag, maar ook door de week. Het leven van de geloofsgemeenschap is een leven in gebed. Daar ontmoeten de geloofsgemeenschap en de Verrezen Heer elkaar. In ons gebed komt Hij ons tegemoet, en bemoedigt, versterkt en inspireert Hij zelf Zijn gemeente.

De realiteit is echter dat menig jongere en jong gezin onbekend is of weinig voeling heeft met het vieren van de Eucharistie, of hier weinig tijd voor vrijmaakt. Hoe kunnen wij deze jonge generatie uitnodigen? Hoe kunnen wij hen betrekken bij onze vierende gemeenschap? Belangrijk voor gemeenschapsvorming is de ervaring van verwantschap en vertrouwdheid. De opdracht laat zich dus simpel verwoorden, maar moeilijk beantwoorden: hoe kan binnen de liturgie deze verwantschap en vertrouwdheid ontstaan tussen de oudere en nieuwere generatie parochianen?

Enkele concrete ideeën en voornemens:

- Grotere presentie pastoor en pastoraal team in beide kerken door het aanpassen van de mistijden. Op die manier kan er door de vieringen een grotere vertrouwdheid ontstaan tussen het pastoraal team en parochianen in beide geloofsgemeenschappen van de parochie.
Hierdoor wordt bovendien een keuzemogelijkheid aangeboden aan parochianen om wat vroeger of later naar de mis te gaan. Deze keuzemogelijkheid past bij deze tijd en bij de diverse samenstelling van de hele parochie.
- Met regelmaat een Eucharistieviering die meer toegankelijk is voor jongeren en jonge gezinnen. Uitdaging hierbij is om een invulling aan de viering te geven die past bij de katholieke liturgie en die aansprekend is voor de hele gemeenschap.
- Standaard toegankelijk maken van de vieringen voor jonge gezinnen door elke zondag in beide kerken een eenvoudige korte kindernevendienst te hebben, afgewisseld met een lange kindernevendienst rondom bijzondere feesten of tijdens de sterke tijden. Hiervoor moeten voor beide kerken vrijwilligers gevonden worden.
- Meer aandacht voor parochianen met een buitenlandse achtergrond. Denk aan een eucharistieviering met een internationaal koor, wellicht enkele lezingen en gebeden in verschillende talen. Het is nodig om de diversiteit van de geloofsgemeenschap zichtbaar te maken in de liturgie, zodat elke parochiaan zich aangesproken weet.
- De mogelijkheid onderzoeken om weer een jongerenkoor op te richten in de leeftijd 16-30 jaar. Wellicht in combinatie met een maandelijkse Taizéviering: een laagdrempelige, andersoortige viering gericht op jongeren en jongvolwassenen.
- Liturgie heeft ook een representatieve functie. Dit vraagt om een goede vorming van de betrokken vrijwilligers (kosters, acolieten en misdienaars). Dit is ook een catechetische vorming: waarom doen we wat we doen in de liturgie?

- Onze parochie beschikt over een groot aantal koren. Waaronder gelukkig ook weer een kinderkoor. De koren in de Mariakerk zingen per maand één of hooguit tweemaal op zondag. In de Willibrordkerk zingt als regel het Willibrordkoor op zaterdagavond en het Caeciliakoar op zondagmorgen.
Het zou een uitdaging voor de betrokken koren kunnen zijn om te zien of uit het zaterdagavondkoor en het zondagmorgenkoor, grotendeels bestaande uit senioren, niet één koor gevormd kan worden. Ook willen we onderzoeken of er een mogelijkheid is om een internationaal en jongvolwassenenkoor op te richten.
- Kinderkoor en misdienaars tot 'vriendengroepen' maken met meer activiteiten naast de bijdrage aan de liturgie. Idealiter worden jongeren betrokken bij de begeleiding van de kinderen.
- Bijzondere liturgische projecten op de cadans van het kerkelijke jaar. Denk aan een wekelijkse eenvoudige maaltijd en vespergebed in de Veertigdagentijd, een kunstexpositie gecombineerd met vesper en uitwisseling over een gekozen kunstwerk, of een kruisweg voor jongeren en jonge gezinnen in het Máximapark, uitgebeeld door klassen uit basisscholen.

5.4 Diaconie

Als de vraag klinkt waarin de christelijke en katholieke boodschap zich onderscheidt dan kan ruim gesproken en geschreven worden over het Gods-, wereld- en mensbeeld. Hiertussen zijn diepe thema's verweven als schepping, verlossing en voltooiing, zonde en genade, leven en dood, verrijzenis en eeuwigheid, geloof, hoop en liefde. De overdenking van deze thema's is zeer belangrijk, maar op gegeven moment moeten deze woorden zich ook concretiseren tot tastbaar en zichtbaar, bevrijdend werk. Kennen moet tot liefhebben worden. Jezus zelf is hierin ons voorbeeld. Diaconie is daarom een wezenlijk kenmerk van de christelijke identiteit en daarmee van de geloofsgemeenschap of parochie.

Het is een opdracht aan ons allemaal om handen en voeten te geven aan het Evangelie van Jezus Christus door er te zijn voor onze noodlijdende medemens. In deze turbulente tijden voor de katholieke kerk is het nog belangrijker geworden om ons als geloofsgemeenschap te laten kennen als een positieve kracht in de samenleving, als zout der aarde. Waar mensen de gang naar de kerk steeds minder gemakkelijk maken, kan die kerk juist in de diaconie onder en tussen mensen de waarde en waardigheid van haar geloof zichtbaar en voelbaar maken. Onze ambitie reikt daarbij verder dan diaconale activiteiten van pastores en de diverse diaconale werkgroepen, hoe belangrijk dat ook is. We streven naar een groeiende betrokkenheid van alle parochianen bij het onderkennen van de noden van de 'armen' van onze tijd.

Uitgangspunt is het aangaan van relaties met deze mensen om geen andere reden dan henzelf, dus zonder eigenbelang. In onze prestatiegerichte en individualistische maatschappij worden veel mensen onzichtbaar, uitgesloten, eenzaam en is er onvoldoende besef en aandacht voor de gebrokenheid in het dagelijkse leven van velen. Dat vraagt in de eerste plaats om er te zijn voor mensen op een respectvolle en aandachtige manier. In sommige gevallen zal blijken dat de gebrokenheid niet te helen is en blijft het dus bij present zijn. In andere gevallen kan wellicht ontdekt worden hoe aan heling bijgedragen kan worden vanuit de gemeenschap. Dit present zijn is een opdracht voor iedereen: pastoraal team, vrijwilligers en andere parochianen.

Enkele concrete ideeën en voornemens:

- In deze belangrijke opdracht voor de parochie voelt het pastoraal team dat haar geringe omvang op dit moment een beperkende factor is. Er moet nagedacht worden hoe toch voldoende invulling gegeven kan worden aan de diaconale taak. Is het wellicht mogelijk om op projectmatige basis een diaconaal werker aan te stellen? Kunnen parochianen die bijzonder voeling hebben met het diaconale werk ruimer betrokken worden?
- Waar mogelijk wordt diaconie verbonden met de overige pastorale profielen liturgie, catechese en gemeenschapsopbouw. Denk hierbij o.a. aan de betrokkenheid bij de voedselbank in de Eucharistieviering. Indien er een tienergroep gaat ontstaan, dan zullen met de deelnemers ook diaconale activiteiten georganiseerd worden.
- Samen met de P.C.I. en M.O.V. onderzoeken welke diaconale noden en mogelijkheden in de parochie aanwezig zijn. Daartoe wordt ook samenwerking gezocht met sociale instellingen in Leidsche Rijn. De P.C.I. en M.O.V. stellen hiertoe jaarlijks een verslag op van hun inzet en werkzaamheden.
- De ziekendagen in de beide kerken hebben een bijzonder plaats in het parochieleven. Daaraan voorafgaand krijgen de oudste parochianen 80+ persoonlijk bezoek. Belangrijk is dat ook de oudere bewoners in de nieuwbouwwijken niet worden vergeten. Ditzelfde geldt voor de kerstattenties. We moeten zoeken naar een procedure waardoor bekend is welke zieken en ouderen er zijn. Een oproep in Drieluik en website om eventueel zieken of ouderen uit eigen omgeving te melden kan wellicht goed helpen.
- Hiermee verbonden wordt een bezoekgroep voor zieken en alleenstaanden opgericht om deze basis diaconale zorg ook door het jaar heen blijvend vorm te geven in de parochie.
- De activiteiten binnen de diaconie worden voor het grootste deel door oudere vrijwilligers gedaan. Sommigen zien uit naar opvolging. Daarom is aandacht voor werving van nieuwe vrijwilligers een speerpunt.